Szétvívás a mumussal

Az universiadék története során férfi tőrvívásban az első négy versenyen mindig magyar győzelem született, ráadásul ez egyetlen kiváló sportoló, Kamuti Jenő nevéhez fűződött. A fegyvernem klasszisa kezdetben még orvosegyetemistaként aratta győzelmeit, ám a budapesti viadalon már doktor Kamutiként állhatott a pástra

FOTÓK: NS-ARCHÍV

THURY GÁBOR »

A magyar egyetemi sport részeként fontos állomások voltak a Magyarországon megrendezett világversenyek. Az 1935-ös Egyetemi világjátékokat (az universiade elődje) a Budapesti Tudományegyetem megalapításának 300. évfordulójára kapta meg Magyarország. A 80 esztendővel ezelőtti eseményről az augusztus 15-i Hosszabbításban olvashattak. A Nemzetközi Egyetemi Sportszövetség irányításával 1959-től kétévente universiade elnevezéssel egyetemi olimpiákat rendeztek. Budapest 1965-ben a 4. universiade versenyeinek adott otthont. A magyar sportolók az augusztus 20. és 29. közötti eseményen 16 aranyérmet, 8 ezüstérmet és 14 bronzérmet szereztek. Az 50 évvel ezelőtti esemény annyiban nem különbözött a 80 évvel ezelőttitől, hogy győzteseink között szép számmal későbbi olimpiai bajnokokat is találunk.

Zsivótzky Gyula kalapácsvetésben, Kulcsár Győző, Nemere Zoltán és Schmitt Pál vívásban nyert később olimpiai aranyérmet, a vízilabdacsapat öt tagja, Bodnár András, Felkai László, Konrád János, Pócsik Dénes és Rusorán Péter pedig már olimpiai bajnokként (1964, Tokió) lett universiadegyőztes. A mindkét sportesemény első helyezettek névsora persze folytatható, elég, ha csak Magyar Zoltánt, Borkai Zsoltot, Szabó Bencét, Nagy Tímeát vagy Kiss Balázst említjük.

A tőrvívó Kamuti Jenő azonban hozzájuk képest is ritka bravúrt ért el. Noha nem lett olimpiai bajnok, az ötkarikás játékokon kétszer is (1968, 1972) „csupán" ezüstéremig vitte, egyéniben négyszeres universiadegyőztes lett. A fegyvernem versenyében 1965. augusztus 21-én úgy lépett a pástra Budapesten, hogy korábban már Torinóban (1959), Szófiában (1961) és Porto Alegrében (1963) is a dobogó tetején állt. Azzal a különbséggel, hogy Torinóban még Kamuti Jenőként győzött, Budapesten pedig már mint dr. Kamuti Jenő vette át az aranyérmet. A tokiói olimpia egyéniben elért ötödik helye után kicsit csalódott volt, viszont az universiade évében remekelt. Megnyerte a New York-i versenyt, győzött az NSZK nemzetközi bajnokságán és Bolognában is. Párizsban a világbajnokságon az egyenes kiesés során kikapott a szovjet Viktor Putjatyintól, sőt, a vigaszágon ugyancsak tőle szenvedett vereséget. A statisztikák szerint ez volt az ötödik asszójuk és a szovjet valamennyit megnyerte. Budapesten senki sem gondolta volna, hogy baj lehet, Kamuti elsőként vívta be magát a hatos döntőbe, amelybe mellette bejutott a francia Daniel Revenu, az osztrák Roland Losert, az NSZK-beli Dieter Wellmann, s a két szovjet, Jurij Sarov és Viktor Putjatyin.

Az ezüstérmes Putjatyin (balra) mosolya kicsit erőltetett, ellenben a győztes Kamutié és a harmadik helyezett Revenué őszinte

Kamuti az első körben a párizsi vb-ezüstérmes Revenu ellen 5:2-re nyert, aztán következett a már-már mumus Putjatyin. Hiába vezetett a magyar vívó, a szovjet 5:3-ra győzött. Tehát a hatodik találkozójuk is Putjatyin győzelmét hozta. Szerencsére Losert legyőzte a szovjetet, viszont Kamuti az osztrákot. Úgy állt a helyzet, ha a háromszoros universiadegyőztes megveri Sarovot, holtversenybe kerül Putjatyinnal és a kettőjük közötti csörte dönthet az aranyéremről. Jenő nem sokat teketóriázott, 5:1-re lelépte ellenfelét. A döntővel kapcsolatban a Népsport azt írta, Kamuti még életében nem verte meg Putjatyint, a Képes Sport úgy tudósított, hogy a szétvívás kettőjük hetedik asszója volt. Végül is mindegy, Kamuti rajta is ugyanúgy „átszaladt", mint a másik „ruszkin". A Népsport címlapon hozta: *„Kamuti Jenő dr. negyedszer is aranyérmet nyert az Universiadén!"* A Képes Sport visszafogottabb volt: *„Negyedszer – Kamuti Jenő!"* A sportnapilapban Dávid Sándor a holtversenyt eldöntő asszó után ezt írta: *„Ezzel az Universiade történetében egyedülálló sikersorozatra tette fel a koronát: negyedszer nyert aranyérmet férfi tőrvívásban."* A győztes azt nyilatkozta: *„A három Universiade-aranyat még odaadtam volna egy világbajnokiért. A négyet már nem. Talán még egy olimpiai aranyért sem."*